

Dosarul nr. 2ra-701/2022
2-21059820-01-2ra-18052022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Mardari)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Iu. Cotruță, I. Țurcan, A. Malii)

DECIZIE

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil Comercial și de Contencios Administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând recursul declarat de către Vera Marin, reprezentată de avocatul Alexei Croitor,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vera Marin împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu, cu privire la constatarea încălcării termenului rezonabil la executarea hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 05 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 21 aprilie 2021, Vera Marin, reprezentată de avocatul Alexei Croitor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării termenului rezonabil la executarea hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral în mărime de 20 000 de lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 12 iunie 2015 executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu a intentat procedura de executare nr. 018-573/19 în baza documentului executoriu nr. 2-2626/14 din 10 noiembrie 2014 emis de Judecătoria Botanica, mun. Chișinău.

Prin titlul executoriu nr. 2-2626/14 din 10 noiembrie 2014 s-a dispus anularea datoriei la servicii comunale acumulate și scadente către luna septembrie 2003, în mărime de 3308,45 de lei, pentru apartamentul nr. xx, bd. Xxxx.

La 20 februarie 2020, executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu a emis încheierea privind restituirea documentului executoriu din motivul că documentul executoriu este imposibil de executat.

Reclamantul a indicat că în urma măsurilor întreprinse de executorul judecătoresc, documentul executoriu nu a fost executat, însă nu au fost indicate care

măsurile ar fi fost întreprinse.

Procedura de executare nr. 018-573/19 nu a fost încetată, dar transmisă în arhivă, măsurile asigurătorii fiind menținute pe toată durata termenului de prescripție a executării sau până la stingerea obligației stabilite prin documentul executoriu.

Reclamantul a invocat că prin procedura de executare nr. 018-573/19 intentată la 12 iunie 2015 de executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu se încalcă dreptului la executare în termen rezonabil, garantat prin Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Prin încheierea protocolară din 31 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a atras din oficiu în proces executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu.

Prin hotărârea din 30 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Vera Marin împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu, cu privire la constatarea încălcării termenului rezonabil la executarea hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral.

Prin decizia din 05 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Alexei Croitor în interesele Verei Marin și s-a menținut hotărârea din 30 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că instanța de fond a dat apreciere corectă raportului juridic stabilit între părți, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, normele de drept material fiind aplicate corect.

Instanța de apel a constatat că hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014 a devenit irevocabilă din 11 decembrie 2014 și producea efectele indicate în partea dispozitivă, încetând să existe datoria la serviciile comunale acumulate și scadente către luna septembrie 2003, în mărime de 3 308,45 de lei și care figurează pentru apartamentul nr. xx, bd. xxxx, or, potrivit art. 16 alin. (1) din Codul de procedură civilă, hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive, precum și dispozițiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanței judecătorești, sînt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Respectiv, reclamanta Vera Marin din momentul devenirii irevocabile a hotărârii judecătorești beneficia de drept, de toate efectele hotărârii judecătorești, în special de obligativitatea și opozabilitatea acesteia, nefiind posibilă încasarea sumei anulate pe calea unei acțiuni în justiție.

Instanța de apel a conchis netemeinicia acțiunii înaintate de Vera Marin, întrucât executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu prin încheierea din 20 februarie 2020 a constatat imposibilitatea executării documentului executoriu pe motiv că nu poate fi executat un document executoriu în situația în care hotărârea judecătorească a produs deja efectele juridice.

Cu referire la pretenția privind încasarea prejudiciului moral, instanța de apel a notat că prima instanță corect a respins-o având în vedere că este o pretenție

subsecventă pretenției privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

La 04 mai 2022, Vera Marin, reprezentată de avocatul Alexei Croitor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului și-a manifestat dezacordul cu hotărârile instanțelor de judecată, menționând constatările contradictorii ale instanțelor, astfel titlul executoriu fiind restituit din motivul că hotărârea judecătorească a produs deja efectele juridice, cu toate că nu este clar ce a avut în vedere instanța odată ce hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014 nu este executată. Pe de altă parte, titlul executoriu a fost restituit din motivul că documentul executoriu este imposibil de executat.

Ce ține de imposibilitatea executării documentului executoriu, constată că executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu nu a întocmit în privința debitorului CCL nr. 137 un proces-verbal cu privire la contravenție care urma să-l înainteze spre examinare instanței de judecată. În cazul în care aceste acțiuni conțin elemente ale infracțiunii, conform art. 23 din Codul executare, executorul judecătoresc urma să expedieze materialele organelor de urmărire penală.

Astfel de acțiuni ale administrației CCL nr. 137 se califică în baza art. 318 din Codul contravențional, care sancționează neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată ori a documentului executoriu menționat la art. 11 lit. c) sau d) din Codul de executare.

O altă circumstanță care a rămas neelucidată este că titlul executoriu a fost primit spre executare de executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu prin încheierea din 12 iunie 2015 (f.d. 49) și restituit prin încheierea din 20 februarie 2020 (f.d. 7). Care acțiuni au fost efectuate în această perioadă de 5 ani, dacă au fost atrași la răspundere persoanele responsabile pentru neexecutarea documentului executoriu și care a fost necesitatea a menține în procedură de executare documentul executoriu timp de 5 ani.

Imposibilitatea reclamantei de a obține executarea hotărârii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014, încalcă garanțiile oferite de art. 6 CEDO.

La 18 mai 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs depusă de către Vera Marin, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 106).

Prin referința depusă la 05 iulie 2022, executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu a solicitat declararea inadmisibilă a recursului depus de Vera Marin.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 05 aprilie 2022.

La data de 18 aprilie 2022 și respectiv 21 aprilie 2022, a fost expediată în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 97, 98), însă date privind recepționarea acesteia la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul au fost declarat la 17 mai 2022, astfel, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin încheierea din 27 iulie 2022 a Curții Supreme de Justiție a fost considerat admisibil recursul declarat de către Vera Marin, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, împotriva deciziei din 05 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, și transmis Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție pentru a fi examinat în fond.

În conformitate cu art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În corespundere cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Astfel, Colegiul lărgit a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs și referință au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate.

Verificând hotărârea contestată în raport de criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Vera Marin, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, întemeiat și care urmează a fi admis, casată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei hotărâri noi.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Pe parcursul examinării cauzei în fazele procesuale anterioare s-a constatat cu certitudine că temei pentru intentarea prezentei acțiuni a constituit o pretinsă încălcare a dreptului recurteiei Vera Marin la executare în termen rezonabil a unei hotărâri judecătorești.

Examinând acțiunea cu privire la constatarea încălcării dreptului, prima instanță a ajuns la concluzia despre netemeinicia acțiunii, reținând în susținerea concluziei sale că, la caz, din momentul devenirii irevocabile a hotărârii judecătorești reclamanta beneficia de toate efectele acesteia, în special, nefiind posibilă încasarea de la reclamantă a unei datorii anulate pentru serviciile comunale. Astfel, emiterea unui titlu executoriu nu are efect asupra faptului că din momentul devenirii irevocabile a hotărârii judecătorești datoria a încetat să existe.

Totuși, prima instanță a relevat în hotărârea sa că documentul executoriu nu poate fi executată deoarece hotărârea judecătorească a produs deja efectele juridice, iar pentru reclamantă a lipsit în mod obiectiv miza și interesul în procedura de executare.

Examinând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău, la fel, a considerat acțiunea reclamantei neîntemeiată însușind în susținerea acestei concluzii argumentele reținute de către prima instanță, menționând suplimentar că, din materialele cauzei este cert că termenul rezonabil de executare a hotărârii judecătorești nu a fost depășit, ca urmare nefiind încălcat dreptul reclamantei.

Instanța de recurs atestă că sub acest aspect, decizia instanței de apel este eronată, iar concluziile instanței sunt bazate pe administrarea arbitrară a probelor.

Din suportul probator prezent la materialele cauzei rezultă că prin hotărârea din 10 noiembrie 2014 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău a fost anulată datoria la serviciile comunale acumulate și scadente la nivelul lunii septembrie 2003, în mărime de 3 308,45 lei ce figurează pe apartamentul nr. xx din bd. Xxxx.

În temeiul hotărârii din 10 noiembrie 2014 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău a fost eliberat titlu executoriu, care a fost prezentat executorului judecătoresc Nicolae Nicolaescu spre executare.

Prin încheierea executorului judecătoresc Nicolae Nicolaescu nr. 018-1323/15 din 12 iunie 2015 a fost intentată procedura de executare în temeiul documentului executoriu nr. 2-2626/14 din 10 noiembrie 2014 emis de Judecătoria Botanica mun. Chișinău (f.d. 49), fiind expediată debitorului pentru informare și executare.

Prin încheierea executorului judecătoresc Nicolae Nicolaescu nr. 018-1323/15 din 25 august 2015, în temeiul art. 60 alin. (3¹) din Codul de executare, a fost dispusă continuarea procedurii de executare a documentului executoriu nr. 2-2626/14 din 10 noiembrie 2014 emis de Judecătoria Botanica, mun. Chișinău (f.d. 44).

Având în vedere că CCL nr. 137 nu a executat documentul executoriu, prin încheierile nr. 018-1323/15 din 05 noiembrie 2015, respectiv 23 decembrie 2015, executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu a obligat administratorul și persoana cu funcție de răspunde al CCL nr. 137, Petrachi Vasile, de a efectua modificările necesare în vederea executării documentului executoriu (f.d. 45,48).

Potrivit procesului - verbal cu privire la contravenție nr. 018-1323/15 din 16 septembrie 2016, administratorul CCL nr. 137, Petrachi Vasile a fost sancționat în baza art. 318 alin. (2) din Codul contravențional, iar prin hotărârea din 18 octombrie 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției de neexecutare intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a hotărârii instanței de judecată și aplicată sancțiune sub formă de amendă (f.d. 37-38, 50-51).

Ulterior, prin încheierea nr. 018-1323/15 din 30 decembrie 2016, executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu a obligat administratorul și persoana cu funcție de răspunde al CCL nr. 137, Petrachi Vasile, de a efectua modificările necesare în vederea executării documentului executoriu (f.d. 46-47).

Prin încheierea nr. 018-573/19 din 20 februarie 2020, executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu a restituit creditorului Vera Marin documentul executoriu nr. 2-2626/14 din 10 noiembrie 2014 emis de Judecătoria Botanica mun. Chișinău, procedura de executare nr. 018-573/19 fiind transmisă în arhivă, iar măsurile asigurătorii menținute pe toată durata termenului de prescripție a executării sau până la stingerea obligației stabilite prin documentul executoriu.

Colegiul lărgit evidențiază că, deși instanța de apel a cercetat și a analizat toate probele prezentate de părți, raportându-le la cadrul legal relevant cauzei, aceasta nu putea să tragă concluzii asupra faptului că termenul rezonabil de executare a hotărârii judecătorești irevocabile nu a fost depășit or, din cele relevate supra se atestă cert că documentul executoriu s-a aflat în procedura de executare silită aproximativ 4 ani și 8 luni, însă a rămas neexecutat.

Instanța de recurs evidențiază că sunt inacceptabile concluziile instanțelor ierarhic inferioare cu privire la faptul că deși hotărârea nu a fost executată, reclamanta a beneficiat de efectele acesteia or, în acest caz efectul hotărârii irevocabile este ignorat și negat în mod evident.

În hotărârea nr.22 din 08 octombrie 2019, § 33, Curtea Constituțională, *inter alia*, a reamintit că accesul la justiție semnifică nu doar posibilitatea juridică efectivă de a te adresa unui organ de plină jurisdicție pentru soluționarea unei contestații și obținerea unei satisfacții, ci și dreptul de a cere executarea hotărârii obținute. Iar respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești este obligatorie. Caracterul obligatoriu al hotărârilor judecătorești se exprimă prin obligativitatea executării acestora. Dreptul la executarea unei hotărâri judecătorești constituie o parte integrantă a dreptului la un proces echitabil.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în practica sa a reținut, cu titlu de principiu, că dreptul la un proces echitabil ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică a unui stat ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă, în detrimentul unei părți a procesului (*cauza Immobiliare Saffi v. Italia, hotărâre din 28 iulie 1999, § 63; cauza Șandor v. România, hotărâre din 24 martie 2005, § 23*).

În această ordine de idei Colegiul lărgit atestă că, deși procedura de executare a durat din 12 iunie 2015 până la 20 februarie 2020, efectiv, executorul judecătoresc a întreprins acțiuni în vederea executării documentului executoriu doar până la finele anului 2016.

Potrivit prevederilor art. 70 alin. (1) din Codul de executare, documentul executoriu va fi executat în termenul indicat în el sau, în cazul în care nu este indicat, într-un termen rezonabil. Criteriile de determinare a termenului rezonabil sînt: complexitatea procedurii de executare, comportamentul participanților la procedura de executare, interesul creditorului și conduita executorului judecătoresc.

Raportând norma legală la cele constatate, instanța de recurs conturează o conduită ineficientă a executorului judecătoresc, în cadrul procesului de executare a documentului executoriu emis în baza hotărârii din 10 noiembrie 2014 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, manifestată prin stoparea acțiunilor prevăzute de lege în vederea obținerii rezultatului urmărit – executarea hotărârii judecătorești irevocabile. La fel, per ansamblu, toate acțiunile întreprinse de către executorul judecătoresc, nu au dat nici un rezultat, hotărârea rămânând neexecutată or, în cazul în care executorul judecătoresc considera că sînt necesare explicații referitor la sensul, extinderea sau aplicarea dispozitivului hotărîrii, în temeiul art. 251 din Codul de procedură civilă, era îndreptățit să adreseze instanței emitente cerere privind explicarea hotărîrii, dar nu a făcut uz de aceasta.

În acest sens, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție acceptă ca fiind nejustificată concluzia instanței de apel referitoare la lipsa încălcării dreptului reclamantei la executarea unei hotărâri irevocabile în termen rezonabil or, reclamantei nu-i poate fi imputată vina în

scurgerea unui termen îndelungat a procedurii de executare și rămânerea hotărârii neexecutată, dar Statului.

Așadar, potrivit legii sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a lipsei suportării unui prejudiciu moral revine Ministerului Justiției, care nu a justificat cauza neexecutării hotărârii judecătorești în perioada anilor 2015 – 2020.

În coerența celor expuse, fiind într-un mod explicit constatată încălcarea dreptului reclamantei Vera Marin la executarea unei hotărâri irevocabile în perioada 2015 –2020, în fața instanței de recurs este pusă problema acordării unei satisfacții echitabile prin repararea prejudiciului moral.

Conform art. 2 alin. (6) al Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, mărimea reparației prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se stabilește de instanța de judecată în fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum și de pretențiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanței de judecată și a autorităților relevante, de durata încălcării și de importanța procesului pentru reclamant.

Colegiul lărgit observă că hotărârea emisă în favoarea reclamantei rămâne a fi neexecutată până în prezent și că apartamentul aflat în proprietatea dînzei figurează ca având datorii la servicii prestate, menținându-se la moment statutul de „victimă”.

Reieșind din criteriile prevăzute de lege pentru determinarea unei reparații echitabile a prejudiciului invocat, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a survenit neexecutarea, precum și de pretențiile invocate, de complexitatea cauzei, de comportamentul părților, de conduita autorităților publice, de durata încălcării și de importanța obiectului executării pentru Vera Marin, totodată respectând principiul unui remediu efectiv precum și practica CtEDO în cauzele similare (*cauza Marian și Alții v. Republica Moldova, hotărârea din 15 septembrie 2020*), instanța de recurs trage concluzia că o sumă de 10 000 de lei oferită Verei Marin cu titlu de prejudiciul moral cauzat de neexecutarea unei hotărâri judecătorești este suficientă.

Prin urmare, ținând cont de faptele din speță, de argumentele părților și de constatările de mai sus, Colegiul judiciar consideră că a examinat principalele întrebări juridice puse în cerere și că nu este necesar să se pronunțe separat în privința motivelor invocate în recursul formulat.

Din considerentele arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat de către Vera Marin, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei hotărâri noi de admitere parțială a acțiunii.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Vera Marin, reprezentată de avocatul Alexei Croitor.

Se casează integral decizia din 05 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 30 septembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, emise în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vera Marin împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu, cu privire la constatarea încălcării termenului rezonabil la executarea hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral, și se pronunță o hotărâre nouă după cum urmează:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Vera Marin împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu cu privire la constatarea încălcării termenului rezonabil la executarea hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral.

Se constată încălcat dreptul Verei Marin la executarea în termen rezonabil a documentului executoriu emis în baza hotărârii nr. 2-2626/14 din 10 noiembrie 2014 a Judecătorei Botanica, mun. Chișinău.

Se încasează de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul Verei Marin suma de 10 000 (zece mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea dreptului.

În rest, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Victor Burduh